

GASBETONHUSE

Huse opført i massive gasbetonblokke var meget populære fra 1950'erne og frem til først i 1980'erne, hvor nye isoleringskrav i bygningsreglementet gjorde, at gasbetonen ikke længere levede op til tidens isoleringskrav. I sommerhuse er gasbeton fortsat almindelige, da energikravene er anderledes end for almindelige boliger. Der er typisk tale om simple og økonomiske principper for opførelsen.

Gasbetonblokkene består af blokke med luftporer, som i et vist omfang er isolerende. Jo tidligere huset er opført, jo tyndere vil ydervæggene typisk være. De tynde og ringe isolerende facader gør, at i perioder kan indervæggene virke kolde og fugtige (kondens). Gasbetonhuset kan efterfølgende være blevet efterisoleret indvendigt, eller facaden kan være blevet isoleret udvendigt og derefter pudset.

Gasbetonhuse kan være opført i et eller to plan. Er huset i ét plan, er tagkonstruktionen ofte med fladt tag eller med en lille taghældning. Tagbelægningen er oftest tagpap eller eternit. Typisk er der udhæng på taget for at beskytte husets facade.

Gulvkonstruktionen kan være udført på træbjælker med et ventileret bjælkelag, hvor ventilationen sker via riste i soklen. Denne løsning forhindrer grundfugt i at trække op i gulvkonstruktionen. Nogle huse er lavet med et traditionelt terrændæk, som er fugtsikret og måske isoleret under betonen.

I de ældste gasbetonhuse er loftsrummet eller det flade tag lavet uden isolering eller kun med en meget begrænset mængde isolering. Der kan dog være blevet efterisoleret. Normalt er lofterne med profilbrædder.

Fra 1920'erne blev der i byerne og mange steder på landet etableret offentlige kloakker. Ejendomme i byerne er derfor tilsluttet det offentlige kloaksystem. De mere afsidesliggende ejendomme på landet har ofte stadig eget minirensesanlæg til rensning af spildevandet. Typisk sker tømningen af dette anlæg via en kommunal tømningsordning. De ældste afløbsinstallationer er oftest udført i betonrør eller glaserede lerrør. Er disse ikke udskiftet eller renoveret, har rørene normalt kun ringe restlevetid.

Rotter lever bl.a. i kloakker og udgør et problem mange steder i Danmark. Rotter er skadedyr, som kan ødelægge rør, installationer og isolering og som desuden kan overføre smitsomme sygdomme. Derfor har husejere pligt til at anmelde tegn på rotter til kommunen.

Kommunerne har ansvaret for de offentlige kloakker, mens de private kloak- og stikledninger er de enkelte husejeres ansvar. Hvis der er mistanke om rotter i private kloak- og stikledninger, kan kloakkens tilstand afklares ved en kloakinspektion.

En kloakinspektion er ikke en del af huseftersynsordningen, og de beskikkede bygnings sagkyndige, som udfører et huseftersyn, har ikke kompetence til at udføre en kloakinspektion. Hvis en huskøber ønsker en kloakinspektion, kan køberen bestille inspektionen hos en autoriseret kloakmestervirksomhed.

